

Jakt och viltvård

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet 16 motionsyrkanden om jakt och viltvård från den allmänna motionstiden 2010. Yrkandena berör frågor om jakttider, jaktformer, skyddsjakt och fäbodjordbrukare, fjälljakt, skadskjutning och rovdjurscentrum. Flertalet motionsyrkanden rör frågor där riksdagen delegerat beslutanderätten till regeringen och till de myndigheter som har särskild sakkunskap på området. Utskottet föreslår med anledning av 2 motionsyrkanden ett tillkännagivande om att bestämmelserna i 3 § rennäringsförordningen (1993:348) bör omprövas i syfte att återgå till regleringen så som den var utformad före den ändring som regeringen beslutade om våren 2007. Utskottet föreslår att övriga motionsyrkanden avstyrks, i huvudsak med hänvisning till gällande regelverk och mot bakgrund av pågående arbeten på området. I betänkandet finns fem reservationer (M, FP, C, KD, S, MP, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Utskottets överväganden	6
Allmän jakt och skyddsjakt	6
Skyddsjakt och fäbodjordbrukare	9
Åteljakt efter björn	10
Fjälljakt	11
Djurskydd i samband med jakt	13
Skadskjutning	16
Rovdjurscentrum	18
Reservationer	19
1. Fjälljakt, punkt 4 (M, FP, C, KD)	19
2. Djurskydd i samband med jakt, punkt 5 (MP, V)	20
3. Plågsamma jaktformer, punkt 6 (MP, V)	21
4. Skadskjutning, punkt 7 (MP, V)	21
5. Rovdjurscentrum, punkt 8 (S)	22
Särskilt yttrande	23
Fjälljakt (MP)	23
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	24
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010	24

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Allmän jakt och skyddsjakt

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:MJ279 yrkandena 2–4 och 2010/11:MJ423 yrkandena 1 och 3.

2. Skyddsjakt och fäbodjordbrukare

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ292.

3. Åteljakt efter björn

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ279 yrkande 1.

4. Fjälljakt

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad utskottet anför om fjälljakten. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2010/11: MJ391 och 2010/11:MJ410 samt avslår motion 2010/11:MJ313.

Reservation 1 (M, FP, C, KD)

5. Djurskydd i samband med jakt

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ356 yrkande 32.

Reservation 2 (MP, V)

6. Plågsamma jaktformer

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:MJ336, 2010/11:MJ356 yrkande 33 och 2010/11:MJ427.

Reservation 3 (MP, V)

7. Skadskjutning

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ356 yrkande 34.

Reservation 4 (MP, V)

8. Rovdjurscentrum

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ400.

Reservation 5 (S)

Stockholm den 20 januari 2011

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Matilda Ernkrans

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Matilda Ernkrans (S), Lars Hjälmered (M), Johan Löfstrand (S), Rune Wikström (M), Helén Pettersson i Umeå (S), Johan Hultberg (M), Jan-Olof Larsson (S), Anita Brodén (FP), Sara Karlsson (S), Per Åsling (C), Pyy Niemi (S), Åsa Romson (MP), Irene Oskarsson (KD), Josef Fransson (SD), Jens Holm (V), Åsa Coenraads (M) och Christer Akej (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas 16 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2010 om jakt och viltvård. Yrkandena berör frågor om jakttider, jaktformer, skyddsjakt och fäbodjordbrukare, fjälljakt, skadskjutning och rovdjurscentrum. Flera av de frågor som här berörs har tidigare behandlats av utskottet, t.ex. i betänkandena 2007/08:MJU11, 2007/08:MJU13, 2009/10: MJU8 och 2009/10: MJU13.

Bakgrund

Riksdagen har genom 30 § jaktlagen (1987:259) delegerat till regeringen att meddela föreskrifter om vilka vapen och jaktmedel i övrigt som får användas. Genom 29 § jaktlagen har riksdagen delegerat till regeringen att meddela föreskrifter om de tider när olika slag av vilt får jagas inom skilda delar av landet samt föreskrifter om tillstånd till jakt för att förhindra skador av vilt. Nuvarande jakttider bygger på ett omfattande remissunderlag från Naturvårdsverket, länsstyrelser, jägarorganisationer, naturvårdsorganisationer och viltforskningen. Riksdagen har således delegerat normgivningsmakten i dessa frågor till regeringen. Därtill är Sverige bundet av ett antal EU-direktiv om naturvård som i några avseenden begränsar Sveriges möjligheter att självt bestämma hur stammarna av olika arter ska förvaltas.

Utskottets överväganden

Allmän jakt och skyddsjakt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden (M) om jakt och skyddsjakt på korp, jakt på morkulla och en översyn av jakttiderna för gäss med hänvisning till gällande regelverk. Riksdagen avslår vidare motionsyrkanden (M) om en översyn av vissa jakttider m.m.

Motionerna

Enligt motion MJ279 (M) yrkande 2 behöver Sverige se över möjligheterna till undantag från fågeldirektivet men också hänvisa till vår tradition och därmed återigen möjliggöra jakt på korp. Som ett komplement till att förbättra direktiven bör man också se över möjligheten att göra villkoren för skyddsjakt mer generösa. Vidare uppmärksammas att jakt på morkulla har varit tillåten i Sverige innan vi gick med i Europeiska unionen. Finland med liknande tradition har lyckats förhandla till sig ett undantag. Så gjorde inte Sverige. Enligt motionären är det nu viktigt att se över EU:s gemensamma fågeldirektiv men också att visa på vår tradition och därmed återigen möjliggöra morkullejakt (yrkande 3). Vidare framhålls att jakttiderna för gäss bör ses över (yrkande 4). Gässen ställer till stora skador, dels genom att de äter upp grödorna, dels genom att avföringen hamnar i det som sedan ska bli djurfoder. Jordbrukare tar sitt ensilage, djurfoder, under våren. Jakt på gäss tillåts under sommar och höst, men inte på våren då det behövs som mest för våra jordbrukare. Omfattningen av skyddsjakt under tid som djuren har årsungar bör skyndsamt utredas enligt motion MJ423 (M) yrkande 1. Jakt som kan leda till att årsungar blir föräldralösa är inte förenlig med 27 § jaktlagen som föreskriver: ”Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande.” Motionären vill att en noggrannare intresseavvägning görs mellan samhällsnyttan av jakt året runt för vissa arter och det lidande som tillfogas djuren (yrkande 3).

Utskottets ställningstagande

När det gäller skyddsjakt föreskrivs i 3 § jaktlagen (1987:259) att allt vilt är fredat och får jagas endast om det följer av jaktlagen eller de föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. Enligt 10 § jaktlagen har normalt fastighetsägaren jakträtten på den mark som hör till fastigheten. Vid jordbruksarrende har arrendatorn jakträtten på den arrenderade marken, om inte annat har avtalats.

Enligt 2 § jaktförordningen (1987:905) är jakt efter vilt av olika slag tillåten under de tider av jaktåret som anges i bilaga 1 i förordningen (allmänna jakttider).

Skydds jakt tillåts på en del arter för att förhindra skador. Skydds jakt får bedrivas antingen efter beslut av myndighet eller på enskilds initiativ. När det gäller de allmänna förutsättningarna för skydds jakt anges i jaktförordningen att om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om sådan skydds jakt som avses i förordningen meddelas av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet eller av andra tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse, av hänsyn till flygsäkerheten, för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom och för att skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter (23 a §). Skydds jakt på myndighets initiativ som syftar till att förebygga skador av vilt regleras i 7 och 8 §§ jaktlagen och i 24 och 25 §§ jaktförordningen.

Skydds jakt på enskilds initiativ regleras närmare i 26 § jaktförordningen. Där föreskrivs att jakträttshavare får bedriva skydds jakt under de tider och de övriga villkor som anges i bilaga 4 i förordningen. Skydds jakt får också bedrivas på visst vilt av den som inte har jakträtt men som bor på en gård eller har en trädgård.

Enligt Naturvårdsverket är de allmänna jakttiderna som anges i bilaga 1 satta med största möjliga hänsyn tagen till djurens föryngringstid. Vid skydds jakt på stora rovdjur är honorna och ungarna fredade. Tiderna för skydds jakt på stora rovdjur är satta så att jakt inte ska pågå under parnings säsong eller då djuren har ungar. Villkoren för skydds jakt på enskilds initiativ tar däremot inte alltid hänsyn till djurens föryngringstid. Mot bakgrund av att vilt som huvudregel är fredat ska skydds jaktbestämmelserna skapa en generell möjlighet att lösa lokala problem med viltskador. Som utskottet har redovisat tidigare är skydds jaktbestämmelserna inte begränsade under djurens föryngringstid, eftersom syftet med dem är att skydda viss verksamhet från skada (bet. 2008/09: MJU11). Enligt Jordbruksdepartementet pågår det ingen översyn av jakttider eller formerna för skydds jakten.

Utskottet konstaterar avslutningsvis att yrkandena 1 och 3 i motion MJ423 (M) rör frågor för vilka normgivningsmakten har delegerats till regeringen. Med hänsyn härtill och till vad som anförts ovan föreslår utskottet att motionsyrkandena lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller jakt på korp föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv om bevarandet av vilda fåglar (2009/147/EG), det s.k. fågeldirektivet, att samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium ska bevaras. Det innebär bl.a. att det finns ett generellt förbud mot att avsiktligt döda sådana fåglar. Undantag medges dock för arter som anges i direktivets bilaga 2. Dessa arter får jagas i enlighet med nationell lagstiftning förutsatt att hänsyn tas till populationsnivå,

geografisk spridning och reproduktion inom gemenskapen. Korp är inte en art som upptas i bilaga 2. Således medger inte fågeldirektivet att korpen omfattas av allmän jakt enligt nationella regler. Utöver undantaget för arter upptagna i bilaga 2 kan undantag från jaktförbudet även medges till skydd för vissa, utpekade intressen, förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning. Sådana särskilda intressen är t.ex. människors hälsa och säkerhet, flygsäkerhet, att förhindra allvarlig skada på gröda, boskap, skog, fiske och vatten samt att skydda flora och fauna.

Fågeldirektivets regler är införda i den svenska jaktlagstiftningen. Enligt 7 § jaktlagen och 24 § jaktförordningen får länsstyrelsen besluta om s.k. tvångsjakt på korp, om det finns påtagliga risker för allvarliga skador orsakade av korp på grund av beståndets storlek. Vad gäller skyddsjakt på korp på enskilda initiativ föreskrivs i bilaga 4 jaktförordningen bl.a. följande: Jakträttshavare får under hela året bedriva jakt på korp i en anläggning för att där förhindra skada eller annan olägenhet, på mark med jordbruksgrödor eller som används till yrkesmässig trädgårdsodling om djuren där orsakar skada på grödor och odling samt om jakten sker på särskilt uppdrag av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet. Korp som uppträder vid flygplatser får jagas under hela året. Korp får även jagas under hela året om det behövs för att skydda ungar av tamdjur inom områden för uppfödning av tamdjur och i renkötselområdets kalvningsland.

Genom en ändring i jaktförordningen tillåts fr.o.m. den 1 juli 2009 skyddsjakt på korp hela året även inom områden för viltuppfödning, hönsgrårdar eller liknande anläggningar samt inom ett avstånd av 200 m från sådana anläggningar, om det behövs för att förhindra skada inom anläggningarna.

Slutligen kan länsstyrelsen enligt 31 § 2 jaktförordningen ge tillstånd till en selektiv jakt på ett litet antal djur under strängt kontrollerade förhållanden, om det behövs för att tillgodose viltförvaltningen, s.k. licensjakt. Ytterligare förutsättningar för licensjakt är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Med det anförda föreslår utskottet att motion MJ279 (M) yrkande 2 lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller jakt på morkulla vill utskottet anföra följande. Morkulla ingår i fågeldirektivets bilaga 2 och får därmed, som redovisats ovan, under vissa förutsättningar jagas. I jaktförordningen föreskrivs att den allmänna jakttiden för morkulla i de sex nordligaste länen löper från den 21 augusti till den 31 oktober. I övriga delar av landet får morkulla jagas under tiden den 21 augusti till den 30 november.

Som utskottet redovisade senast hösten 2009 (bet. 2009/10:MJU13) beslutade regeringen den 17 juni 1999 att pågående försök med sommarjakt på morkulla inte skulle förlängas. Vid en utvärdering uppfattades försöken, som hade pågått under en tvåårsperiod, inte uppfylla vare sig svenska krav

eller bestämmelserna i EU:s fågeldirektiv. Efter förnyad kontakt med Jordbruksdepartementet konstaterar utskottet att en omprövning av jakttiderna på morkulla inte är aktuell. Utskottet avstyrker med det anförda motion MJ279 (M) yrkande 3.

När det gäller jakt på gäss har regeringen genom en ändring i jaktförordningen, som trätt i kraft den 1 juli 2009, utökat jakttiden på grågås och kanadagås. Vidare har möjligheten till skyddsjakt på kanadagås och grågås utvidgats. Om det behövs för att förebygga skada, får kanadagås som uppträder vid fält med oskördad gröda eller som utgör sanitär olägenhet jagas under hela året. Grågås som utgör sanitär olägenhet får jagas under hela året. I Skåne, Blekinge och Hallands län får skyddsjakt på grågäss bedrivas på eget initiativ mellan den 20 juli och den 10 augusti och mellan den 1 januari och den 28 februari om grågäss förekommer vid fält med oskördad gröda. Utskottet anser med det anförda att motion MJ279 (M) yrkande 4 kan lämnas utan vidare åtgärd.

Skyddsjakt och fåbodjordbrukare

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande (M) om fåbodjordbrukares jakträttigheter med hänvisning till gällande regelverk.

Motionen

I motion MJ292 (M) uppmärksammas att många fåbodjordbrukare inte är jägare och därför måste uppdra åt annan person att skydda djuren från rovdjursangrepp. Enligt jaktförordningen får en person som handlar på uppdrag av tamdjurs ägare eller vårdare skydda djuren från jordbruksangrepp endast om djuren befinner sig inom inhägnat område. Vid fåbodjordbruk går djuren inte inom inhägnat område. Motionärerna anser därför att det behöver göras ett tillägg i jaktförordningen som innebär att fåbodjordbrukare ges samma rätt som de som har sina tamdjur inhägnade.

Utskottets ställningstagande

Bestämmelserna om rätt att döda rovdjur för att skydda tamdjur ändrades den 1 maj 2009 genom ändringar i jaktförordningen (1987:905).

Enligt 28–28 c §§ jaktförordningen gäller därmed att om björn, varg, järv eller lodjur angriper tamdjur, eller om det finns skälig anledning att befara ett sådant angrepp, får åtgärder vidtas för att skrämja bort rovdjuret. Om det inte går att skrämja bort rovdjuret eller om det inte går att avbryta eller avvärja ett angrepp på annat lämpligt sätt, får rovdjuret under vissa förutsättningar dödas för att skydda tamdjuret. Ett rovdjur får dödas när det angriper och skadar tamdjur, eller om det är uppenbart att ett

sådant angrepp är omedelbart förestående. Vidare får rovdjur dödas om det finns skälig anledning att befara ett angrepp på ett tamdjur och dödandet sker i omedelbar anslutning till att rovdjuret har angripit och skadat eller dödat tamdjur. Slutligen får ett rovdjur dödas om det befinner sig inom ett inhägnat område som är avsett för skötsel av tamdjur och det finns skälig anledning att befara att rovdjuret där angriper tamdjur. Inom vilthägn och liknande anläggning som har uppförts med tillstånd av länsstyrelsen gäller också att lodjur får dödas för att skydda vilt i hägnet om det finns skälig anledning att befara ett angrepp där.

Rätten att ingripa gäller djurets ägare eller vårdare. Även annan som handlar på uppdrag av ägaren eller vårdaren får ingripa för att skydda en jakthund som används i jaktlag, ett tamdjur som befinner sig inom inhägnat område avsett för skötsel av tamdjuret eller vilt som hålls i vilthägn eller annan liknande anläggning. Skulle uppdrag saknas, får ingripande ändå ske om den som vidtar åtgärden har skälig anledning att anta att ett medgivande skulle ha getts om det funnits möjlighet till det.

Enligt Jordbruksdepartementet har en fäbodbrukare som inte jagar själv möjlighet att uppdra åt annan att göra detta. Denne blir då att anse som vårdare i förordningens mening. Mot bakgrund av redovisningen ovan finner utskottet att syftet med motion MJ292 (M) kan anses tillgodosett. Motionen kan därmed lämnas utan vidare åtgärd.

Åteljakt efter björn

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande (M) om åteljakt efter björn huvudsakligen med hänvisning till pågående utredningsarbete.

Motionen

Enligt motion MJ279 (M) yrkande 1 bör åteljakt efter björn tillåtas. Därmed skulle skadskjutning undvikas i större utsträckning.

Utskottets ställningstagande

Som framhölls vid riksdagens behandling av regeringens proposition 2008/09:210 En ny rovdjursförvaltning bör all jakt på björn föregås av övningsskytte anpassat för björnjakt. Ingen jägare bör tillåtas delta i jakt på björn utan att först ha övningsskjutit med ett godkänt resultat och därmed också inhämtat tillräcklig kunskap om björnens förhållandevis begränsade träffområde. Vidare framhölls att åteljakt efter stora rovdjur inte förekommer i Sverige. Jaktformen förekommer vid jakt efter järv i Norge. Användning av åtel vid jakt är en komplex fråga som bl.a. rör frågor kring risk för att vänja djuren vid mänsklig närvaro, s.k. habituering, och

andra arters nyttjande av åteln. Utskottet delade regeringens bedömning att frågan om åteljakt vid licensjakt efter varg, björn och järv kräver ytterligare utredningsarbete (prop. 2008/09:210, bet. 2009/10:MJU8, rskr. 2009/10:7).

Naturvårdsverket har utrett frågan om åteljakt efter björn under ett antal år. Enligt Naturvårdsverket saknas det vetenskaplig kunskap om hur björnarna påverkas av åtling. Därför gav Naturvårdsverket 2010 nära 1,3 miljoner kronor i bidrag till Skandinaviska björnprojektet för att studera åtlingens effekter på björn ur vetenskaplig synvinkel. Vidare gav Naturvårdsverket 2010 två län dispens från förbudet mot åteljakt. Länsstyrelsen Västerbotten har fått möjlighet att tillåta åteljakt i hela länet i syfte att utreda åteljaktens praktiska sidor. Undersökningen sker i samarbete mellan Svenska Jägareförbundet och Länsstyrelsen i Västerbottens län. Därtill planeras en undersökning i en del av Ståkke sameby i Norrbottens län. Länsstyrelsen Norrbotten vill med den begränsade åteljakten undersöka om riktad licensjakt kan göra jakten effektivare i ett problemområde för renskötsel. Länsstyrelserna ska senast den 30 april 2011 redovisa erfarenheter från försöksverksamheten med åteljakt efter björn.

Mot bakgrund av det pågående utredningsarbetet föreslår utskottet att motion MJ279 (M) yrkande 1 nu lämnas utan vidare åtgärd.

Fjälljakt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen tillkännager som sin mening med anledning av två motioner (S) att bestämmelserna i 3 § rennäringsförordningen bör omprövas i syfte att återgå till regleringen så som den var utformad före den ändring som regeringen beslutade om våren 2007. En motion om fjälljakt (M) avslås. Jämför reservation 1 (M, FP, C, KD).

Motionerna

I motion MJ410 (S) yrkas att fjälljaksreformens fortbestånd bör tryggas långsiktigt och att bestämmelserna i 3 § rennäringsförordningen omprövas i anslutning till detta i syfte att återgå till regleringen så som den var utformad före den ändring som regeringen beslutade våren 2007. Den ändringen gjorde vår svenska fjällvärld till en jaktmark som är öppen för alla EU-medborgare. Därmed beslutade regeringen att på samma villkor ge såväl svenska som utländska jägare tillgång till småviltsjakten i den svenska fjällvärlden. Detta beslut innebär ett stort hot inte bara för den framtida jakten utan också för hela den svenska fjällvärlden. Enligt motion MJ391 (S) har ändringen i rennäringsförordningen medfört negativa konsekvenser för jaktturismnäringen, jaktupplevelsen, jaktupplåtelse-systemet och

rennäringen. För att komma till rätta med situationen är det av största vikt att regeringen skyndsamt beslutar om nödvändiga åtgärder. Dessa ska dels harmonisera med angränsande länders regelverk för förvaltning av småviltsjakt på statlig mark och i statligt vatten, dels ge berörda myndigheter verktyg för att skapa en uthållig och välfungerande jakt- och viltförvaltning på statens marker i fjällområdet. Samtidigt ska behovet av jaktmöjligheter för jägare bosatta i landet tillgodoses. För att nå en fjälljakt som inte bara gynnar jägarna utan även djurbestånden i våra svenska fjällmarker behövs det enligt motion MJ313 (M) en utvärdering av de beslut som fattats om fjälljakten. Enligt motionärerna misstycker ingen till att vi erbjuder utländska jägare jaktmöjligheter, men det rimliga är att vi i första hand tillgodoser det behov av jakt som finns bland de svenska jägarna. Dessutom måste de jaktvårdande myndigheterna i högre grad än nu avlysa pågående jakt när tillgången på fågel tryter.

Utskottets ställningstagande

Våren 2007 ändrade regeringen 3 § rennäringsförordningen på ett sätt som gjorde vår svenska fjällvärld till en jaktmark som är öppen för alla EU-medborgare. Därmed beslutade regeringen att på samma villkor ge såväl svenska som utländska jägare tillgång till småviltsjakten i den svenska fjällvärlden. Detta beslut innebär ett stort hot inte bara mot den framtida jakten utan också mot rennäringen och hela den svenska fjällvärlden. För att vi ska komma till rätta med situationen är det av största vikt att regeringen skyndsamt beslutar om nödvändiga åtgärder. Bestämmelserna i 3 § rennäringsförordningen bör omprövas i syfte att återgå till regleringen så som den var utformad före den ändring som regeringen beslutade om våren 2007. De nya bestämmelserna ska dels harmonisera med angränsande länders regelverk för förvaltning av småviltsjakt på statlig mark och i statligt vatten, dels ge berörda myndigheter verktyg för att skapa en uthållig och välfungerande jakt- och viltförvaltning på statens marker i fjällområdet. Samtidigt ska behovet av jaktmöjligheter för jägare bosatta i landet tillgodoses. Det anförda bör ges regeringen till känna. Därmed tillstyrks motionerna MJ410 (S) och MJ391 (S). Motion MJ313 (M) kan därmed lämnas utan bifall.

Djurskydd i samband med jakt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande (MP) om att djurskyddslagen bör omfatta även vilda djur. Riksdagen avslår vidare tre motionsyrkanden (M, S, MP) om förbud mot jakt med fångstredskap m.m. med hänvisning till pågående arbete.

Jämför reservationerna 2 (MP, V) och 3 (MP, V).

Motionerna

Enligt motion MJ356 (MP) yrkande 32 bör djurskyddslagen precis som i Norge även omfatta vilda djur under direkt mänsklig påverkan. Vilda djur utsätts i hög grad för direkt mänsklig påverkan, t.ex. vid jakt, skadedjursbekämpning, trafikolyckor och forskning. Vidare bör plågsamma jaktformer förbjudas. Det innebär bl.a. förbud mot jakt med fångstredskap, grytjakt och grytanlagsprov (yrkande 33). Ett förbud mot jakt med levandefångst av däggdjur i fångstredskap bör även enligt motion MJ427 (M) förbjudas. Jakt där djuret fångas levande i fångstredskap, dvs. fällor och snaror, innebär stort psykiskt och ofta fysiskt lidande för djuret innan det dödas, vilket inte är förenligt med 27 § jaktlagen. I motion MJ336 (S) yrkas på ett förbud mot fällfångst av lokatter.

Utskottets ställningstagande

Med vilt avses enligt 2 § jaktlagen (1987:254) vilda däggdjur och fåglar. Med jakt avses att fänga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt. Djurskyddslagen (1988:534), å andra sidan, avser vård och behandling av husdjur. Den avser också andra djur om de hålls i fångenskap eller används för särskilda ändamål. Det är således fråga om två lagar med helt olika utgångspunkter. För viltet finns i 27 § jaktlagen bestämmelser om att jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara, och i 28 § anges hur jägaren ska förfara om vilt har skadats vid jakt. Utskottet föreslår med det anförda att motion MJ356 (MP) yrkande 32 lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller förbud mot vissa fångstmetoder ska enligt 11 § jaktförordningen (1987:905) fångstredskap vara av godkänd typ för att få användas. Naturvårdsverket prövar efter samråd med Statens jordbruksverk frågor om godkännande av fångstredskap. Enligt 12 a § jaktförordningen ska vilt som har fångats i fångstredskap avlivas omedelbart vid vittjningstillfället eller släppas fria. Detaljerade föreskrifter om jakt med fångstredskap finns i 23–31 §§ Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt.

I juni 2009 beslutade Naturvårdsverket att ta fram riktlinjer och konstruktionskrav för fångstredskap för levande fångst av vildsvin. Enligt projektplanen (dnr 417-3864-09 Nv) är målet att ta fram konstruktionskrav för fångstredskap för en säker och så långt som möjligt selektiv fångst samtidigt som riskerna för skador på fångat vilt ska minimeras. Vidare ska verket låta studera vilka övriga villkor som ska gälla för att få använda dessa levandefångstredskap, som exempelvis utbildningskrav. I arbetet ingår en förstudie där fångstredskap testas. Förstudien kommer i första hand att fokusera på levandefångstredskap för vildsvin, men avser även lodjur. Testerna genomförs av Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och ska genomföras med beaktande av avtal om internationella normer för humana fångstmetoder. Såväl tekniska som djurskyddsmässiga aspekter på fällorna ska särskilt beaktas. Utvärderingen ska ta hänsyn till stress hos de fångade djuren samt om fångsten av vildsvin kan vara aktuell under hela året. Enligt projektplanen ska Naturvårdsverket även se över och utveckla gällande föreskrifter för fångstredskap så att de tillgodoser djurskyddslagstiftningens krav vid fångst.

Enligt Naturvårdsverket kommer översynen av gällande föreskrifter för fångstredskap att löpa parallellt med testerna. Förstudien som skulle avslutas den 31 augusti 2009 har förlängts till den 31 januari 2011. Enligt Naturvårdsverket kan det bli aktuellt med ytterligare förlängning. En anledning till fördröjningen är att inte tillräckligt många vildsvin har kunnat lockas in i fällorna.

Naturvårdsverket beslutade den 23 juni 2010 om en ändring i 27 § 3 Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd, som innebär att även fångstredskap för vildsvin ska vittjas minst två gånger per dygn i stället som för tidigare en gång per dygn.

När det gäller lodjursfällor har SVA på uppdrag av Världsnaturfonden (WWF) gjort en genomgång av fällfångst av lodjur under perioden 1996–2009. Det är en grundlig genomgång av hur fällfångsten utvecklats, vilka villkor som gällt och hur skadebilden sett ut och förändrats under åren. SVA rapporterar att 17 % av de 289 lodjur som fångats i fälla 1996–2009 har haft skador på klorna. Eftersom bara säkra uppgifter om kloskador finns för åren 1997–1999 ska dessa resultat ses som minimisiffror. Tandskador återfanns hos totalt 9 % av de fällfångade djuren. Det har även påträffats flis i mage och tarm hos 46 % av de fällfångade lodjuren under perioden 1996–2009.

Naturvårdsverket har beslutat att värmländsk tunnelfälla, vilken orsakade många skador, inte längre får användas vid lodjursjakt. Naturvårdsverket har också infört krav på att godkända fällor ska ha släta ytor invändigt. SVA har ännu inte genomfört några tester av lodjursfällor. Det nuvarande typgodkännandet för lodjursfällor baseras på att konstruktionen i viktiga delar är likadan som andra typgodkända fångstredskap. Inom Naturvårdsverket pågår en utvärdering av de fem fångstredskap som 2009 var godkända för lodjursjakt.

Vad gäller grytanlagsprov anförde SVA i ett yttrande till Jordbruksdepartementet den 6 februari 2004 (dnr 332/99) om användning av levande grävlingar vid grytanlagsprov att det, enligt de studier som bedrivits (rapporten Fysiologiska reaktioner och beteende hos grävlingar i grytanlagsprov och i andra situationer), är sannolikt att den grytanlagsprovverksamhet som bedrivs för närvarande inte är förenlig med djurskyddslagen. SVA har i sin redovisning föreslagit en rad förbättringsåtgärder när det gäller användning av levande grävlingar vid grytanlagsprov. Dessa rör bl.a. grävlingshägnens storlek, att grävlingarna ska vara uppfödda i fångenskap, handtama och ID-märkta samt att protokoll bör upprättas vid träning och prov. Vidare bör enligt SVA tränings- och provverksamheten vara tidsbegränsad, och det bör alltid finnas en veterinär närvarande. Transportförhållandena och transporttiderna bör ses över. Vidare bör konstruktionen på kitteln ses över när det gäller temperaturen och för att minimera närkontakten mellan hundar och grävlingar. Grävlingshållare och provledare bör certifieras.

Svenska Kennelklubben har lämnat ett remissvar på yttrandet och då redovisat att åtgärder har vidtagits med anledning av yttrandet. Krav på galler i provgrytet har införts så att grävlingar och hundar inte kan komma åt varandra. Samtliga grävlingar som används ska vara registrerade och chipmärkta. Vidare har krav införts på att en loggbok ska föras i vilken det ska dokumenteras vilka grävlingar samt tränare och domare som varit aktiva vid varje tillfälle. Loggboken ska även innehålla uppgifter om antalet hundar, antalet använda grävlingar och från vilka hägn de kommer, transporttid, tidpunkter för provens start och avslutning samt hur lång tid grävlingarna befunnit sig i provgrytet. Vidare ska enligt Svenska Kennelklubben den lokala miljö- och hälsoskyddsnämnden kontaktas inför varje tränings- och provtillfälle. En veterinär ska vara vidtalad och kunna inställa sig med kort varsel. En utbildning och certifiering av s.k. grävlingsofogdar har startats och sker fortlöpande.

År 1998 ingick EU två avtal om internationella normer för humana fångstmetoder. Avtalet om internationella normer för humana fångstmetoder mellan Europeiska gemenskapen, Kanada och Ryska federationen (rådets beslut 98/142/EG av den 26 januari 1998, EGT L 42, 14.2.1998, s. 40) har hittills ratificerats av EU och Kanada. Det andra avtalet om normer för humana fångstmetoder avser Amerikas förenta stater och utgörs av ett godkänt protokoll (rådets beslut 98/487/EG av den 13 juli 1998, EGT L 219, 7.8.1998, s. 24). Avtalen kom till stånd för att undvika handelstvisiter med de viktigaste internationella pälseexportörerna. Avtalen föreskriver att fångstmetoderna ska vara testade och att de ska innebära att djuret omedelbart dör eller att djuret inte får oacceptabla skador vid fångsten.

Senast i mars 2008 uttalade miljö- och jordbruksutskottet att det, liksom vid tidigare behandling av motioner om fällfångst, förutsätter att regeringen även i det fortsatta arbetet verkar för att samtliga parter ansluter sig

till avtalen om humana fångstmetoder och att handel med skinn från djur som fångats i fällor som innebär lidande för djuret inte ska förekomma (bet. 2007/08:MJU11).

Europeiska kommissionen lade 2004 fram ett förslag till direktiv om införande av humana fångstmetoder för vissa djurarter, KOM(2004) 532. Enligt förslaget är det nödvändigt med ett direktiv för att inom gemenskapen kunna genomföra de åtaganden och krav som avtalen om humana fångstmetoder innebär. Förslaget avvisades 2005 av Europaparlamentet, och kommissionen har återkallat förslaget. Enligt Jordbruksdepartementet pågår nu ett arbete inom EU med att ta fram ett vetenskapligt underlag för ett kommande nytt lagförslag.

Utskottet har tidigare uttalat att fångstmetoder som innebär ett stort lidande för djuret inte ska vara tillåtna (se t.ex. bet. 2006/07:MJU13).

Som redovisats ovan bedrivs ett omfattande arbete för att hantera de problem som kan vara förenade med vissa jaktformer. I avvaktan på att detta arbete slutförs föreslås att motionerna MJ336 (S), MJ356 (MP) yrkande 33 och MJ427 (M) lämnas utan vidare åtgärd.

Skadskjutning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om åtgärder mot skadskjutning.

Jämför reservation 4 (MP, V).

Motionen

Det behövs åtgärder för att motverka skadskjutning enligt motion MJ356 (MP) yrkande 34. Årligen skadskjuts hundratusentals djur som utsätts för ett svårt och långvarigt lidande. Det ställs för små krav på jägarnas skjutförmåga, allmänna ekologiska kunskaper och artkunskap. Alla som jagar, oavsett metod eller djurart, ska ha speciella och testade kunskaper för den typ av jakt som de avser att bedriva liksom för den djurart som är föremål för jakten. Skjutprov ska avläggas regelbundet, helst årligen.

Utskottets ställningstagande

När det gäller säkerhetsfrågor i samband med jakt vill utskottet peka på att det enligt 2 kap. 4 § vapenförordningen (1996:70) för tillstånd till innehav av jaktvapen krävs att sökanden har avlagt prov som visar att han eller hon har grundläggande kännedom om jakt och viltvård och kan handha vapnet. Provet ska avläggas inför en provledare som förordnats av polis-

myndigheten efter förslag av Svenska Jägareförbundet och Jägarnas Riksförbund/Landsbygdens jägare. Närmare föreskrifter om provet meddelas av Naturvårdsverket.

Svenska Jägareförbundet har genom riksdagsbeslut fått ett allmänt uppdrag att leda delar av jakten och viltvården i Sverige. För arbetet med det allmänna uppdraget tilldelas förbundet årligen medel ur Viltvårdsfonden. Senast i 2010 års bidragsbeslut ges förbundet i uppdrag att bl.a. verka för en hög jaktsäkerhet och att minimera antalet skadskjutningar. Återrapportering ska ske bl.a. av hur förbundet har arbetat för en ökad jaktsäkerhet och hur förbundet har arbetat för att minska antalet skadskjutningar i stort samt specifikt vid jakt efter björn.

I sin återrapportering av det allmänna uppdraget 2008 framhåller Jägareförbundet följande om skadskjutning. Förutom jägarens omdöme, ett välinskjutet vapen och rätt ammunition är regelbundet träningskytte den faktor som har störst inverkan på risken för skadskjutning. Jägareförbundet startade 2007 projektet Säkrare jakt som syftade till att öka säkerheten under jakt. I projektet har följande genomförts: distribution till skjutbanor respektive jaktkretsar av informationspaket kring ökad säkerhet och behovet av ökat träningskytte; skjutbaneinventering; genomgång med alla skjutinstruktörer i syfte att aktivera träningskyttet ytterligare och sprida budskapet om bättre förberedelser, säkrare jakt och minskande antal skadskjutningar samt produktion av filmen Säkrare jakt som har distribuerats till samtliga jägare i Sverige. I Jägareförbundets återrapportering av det allmänna uppdraget 2009 framgår att i och med att projektet Säkrare jakt avslutades vid årsskiftet 2008/2009 övergick arbetet för ett förbättrat skytte och god vapenhantering från kampanj till löpande verksamhet. Som ett ytterligare stöd för ett ökat träningskytte har förbundet tagit fram ett särskilt övningskyttebevis som spridits i stor upplaga till landets jaktskyttebanor. På övningskyttebeviset kan jägarna notera sitt övningskytte, allt från älg- och björnskytte till olika former av hagelskytte. Tanken med övningskyttebeviset är att det ska bli ett naturligt moment i samband med jakten att jaktledaren, i paritet med jaktkortet och vapenlicensen, erinrar om att träningskytte för den aktuella jaktformen ska vara genomförd och att övningskyttebeviset ska vara ifyllt för berörda moment. Utskottet, som tidigare framhållit att antalet skadskjutningar vid jakt bör minimeras (bet. 2006/07: MJU10), anser att motion MJ356 (MP) yrkande 34 med det anförda kan lämnas utan vidare åtgärd.

Rovdjurscentrum

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänvisning till pågående arbete en motion om rovdjurscentrumens uppgifter mm.

Jämför reservation 5 (S).

Motionen

Det är av stor vikt att regeringen fortast möjligt klarlägger rovdjurscentrumens uppgifter och framtida finansiering, enligt motion MJ400 (S). De befintliga centrumen i Järvsö och Orsa samt det planerade tredje centrumet i södra Sverige behöver klara riktlinjer som opartiska informatörer för allmänheten. Informationen om våra rovdjur är en central fråga för en bred acceptans hos allmänheten av våra rovdjur.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anförde vid behandlingen av regeringens proposition 2008/09:210 En ny rovdjursförvaltning att ett nytt informationscentrum borde läggas inom ett område där rovdjuren expanderar i södra Sverige. Vidare uppmärksammades att Rovdjursutredningen i sitt betänkande hade bedömt att de tre informationscentrumen behövde en grundfinansiering med 8 miljoner kronor per år. I propositionen angavs att kostnaderna för informationscentrumen skulle täckas med anslaget för åtgärder för biologisk mångfald (1:3) under utgiftsområde 20. Utskottet framhöll betydelsen av att Naturvårdsverket kontinuerligt följer upp och utvärderar de tre informationscentrumens insatser i syfte att kvalitetssäkra och effektivisera informationsverksamheten (prop. 2008/09:210, bet. 2009/10:MJU8, rskr. 2009/10:7).

I 2010 års regleringsbrev fick Naturvårdsverket i uppdrag att efter samråd med berörda aktörer lämna ett förslag om var i södra Sverige ett tredje informationscentrum om rovdjur kan lokaliseras. Förslaget ska lämnas till Regeringskansliet (Miljödepartementet) senast den 15 mars 2011. Enligt Miljödepartementet kommer regeringen därefter att göra en slutlig bedömning av informationsorganisationen som helhet.

I avvaktan på resultatet av det arbete som pågår föreslår utskottet att motion MJ400 (S) lämnas utan vidare åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Fjälljakt, punkt 4 (M, FP, C, KD)

av Lars Hjalmered (M), Rune Wikström (M), Johan Hultberg (M), Anita Brodén (FP), Per Åsling (C), Irene Oskarsson (KD), Åsa Coenraads (M) och Christer Akej (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:MJ313, 2010/11:MJ391 och 2010/11: MJ410.

Ställningstagande

Våren 2007 infördes en ändring i rennäringsförordningen (1993:348) som innebär att rätt till småviltsjakt på statens mark ovanför odlingsgränsen och på renbetesfjällen inte längre är begränsad enbart till personer bosatta i Sverige. Utskottet har sedan dess behandlat frågan om ändring i rennäringsförordningen bl.a. i betänkandena 2008/09:MJU11 och 2009/10:MJU13.

I svar på interpellation 2008/09:28 om fjälljakt anförde statsrådet Eskil Erlandsson den 14 november 2008 i huvudsak följande. Ändringen i 3 § rennäringsförordningen gjordes efter en grundlig analys av såväl Kommerskollegium som Regeringskansliet om bestämmelsens förenlighet med artiklarna 12 och 49 i EG-fördraget (numera artiklarna 18 och 56 i EUF-fördraget). Regeringen konstaterade att bestämmelsen inte kunde behållas eftersom den utgjorde ett indirekt handelshinder genom att tjänster knutna till jakten inte på lika villkor kunde erbjudas till personer bosatta utomlands. Det var således inte själva upplåtelsen av jakträten som ansågs vara en tjänst, utan det indirekta handelshindret gällde sådana jakttjänster som exempelvis logi och transport. I en anmälan till EU-kommissionen mot Finland gjordes gällande att utfärdandet av jaktlicenser utgjorde en inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster. Generaldirektoratet för inre marknaden och tjänster uttalade med anledning av anmälan att statens försäljning av jaktkort inte är att betrakta som en tjänst i fördragets mening. Detta ärende är emellertid, enligt statsrådet, inte att jämföras med det svenska ärendet som gäller begränsningar i möjligheten för företag att tillhandahålla jakttjänster åt jägare som inte är folkbokförda i Sverige. Statsrådet har därför inte någon avsikt att enbart mot bakgrund av det finska

ärendet föreslå regeringen en ändring av bestämmelserna. Statsrådet framhöll att det finns möjlighet för länsstyrelserna att beakta regionalpolitiska hänsyn vid bedömningen av om det t.ex. är lämpligt med årskort som kan köpas av länsinnevånarna, s.k. länskort.

Vidare bör det uppmärksammas att regeringen i ett beslut den 19 april 2007 uppdrog åt Jordbruksverket att följa hur ändringen av 3 § rennäringsförordningen påverkar småviltsstammarna, rennärningen, naturmiljön och den svenska jakttraditionen. Den 31 mars 2008 lämnade Jordbruksverket en delrapport (dnr 92-4501/07) med anledning av uppdraget. I rapporten konstateras att det inte har varit möjligt att dra några säkra slutsatser om effekterna av ändringen, detta främst med hänsyn till den korta tid som har förflutit efter genomförandet av ändringen. Jordbruksverkets uppdrag att följa jakten kvarstår.

Enligt Naturvårdsverket har verket via Viltvårdsfonden för åren 2010–2011 anslagit 1,1 miljon kronor till projektet Förvaltning av ripa. Projektet analyserar utvecklingen av ripjakten på statens mark i Sverige mellan åren 2009 och 2011. Syftet är att ta fram generella förvaltningsprinciper för småviltsjakt i fjällen, men även att ta reda på under vilka förutsättningar som jakt behöver begränsas.

Enligt Landsbygdsdepartementet planeras inte någon översyn av rennäringsförordningen. Möjligheterna att begränsa jaktmöjligheterna är mycket små på grund av EU:s förbud mot diskriminering av EU-medborgare och bestämmelserna om fri rörlighet av tjänster. Mot bakgrund av det anförda föreslår vi att motionerna MJ410 (S), MJ391 (S) och MJ313 (M) lämnas utan vidare åtgärd.

2. Djurskydd i samband med jakt, punkt 5 (MP, V)

av Åsa Romson (MP) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11: MJ356 yrkande 32.

Ställningstagande

Djurskyddslagen bör precis som i Norge även omfatta vilda djur under direkt mänsklig påverkan. Vilda djur utsätts i hög grad för direkt mänsklig påverkan, t.ex. vid jakt, skadedjursbekämpning, trafikolyckor och forskning. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Plågsamma jaktformer, punkt 6 (MP, V)

av Åsa Romson (MP) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:MJ356 yrkande 33 och avslår motionerna 2010/11:MJ336 och 2010/11:MJ427.

Ställningstagande

Alla typer av jakt som innebär en stor risk att det jagade djuret lider tar vi avstånd ifrån. Det innebär förbud mot fälljakt, grytjakt, grytanlagsprov och jakt med levande lockbeten, som utsätter djuren för stor stress och inte sällan också fysiska skador. Uppfödning och utsättning av änder, rapphöns och fasaner enbart i syfte att jaga dem bör förbjudas. Även arbetet mot tjuvjakt bör förstärkas, t.ex. genom krav på märkning av skotermattor. Detta bör ges regeringen till känna.

4. Skadskjutning, punkt 7 (MP, V)

av Åsa Romson (MP) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:MJ356 yrkande 34.

Ställningstagande

Årligen skadskjuts hundratusentals djur som utsätts för svårt och långvarigt lidande. Det ställs för små krav på jägarnas skjutförmåga, allmänna ekologiska kunskaper och artkunskap. Alla som jagar, oavsett metod eller djurart, ska ha speciella och testade kunskaper för den typ av jakt som de avser att bedriva liksom för den djurart som är föremål för jakten. Skjutprov ska avläggas regelbundet, helst årligen. Detta bör ges regeringen till känna.

5. Rovdjurscentrum, punkt 8 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S) och Pyy Niemi (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:MJ400.

Ställningstagande

Informationen om våra rovdjur är en central fråga för en bred acceptans hos allmänheten av våra rovdjur. Det är därför av stor vikt att regeringen fortast möjligt klarlägger rovdjurscentrumens uppgifter och framtida finansiering. De befintliga centrumen i Järvsö och Orsa samt det planerade tredje centrumet i södra Sverige behöver klara riktlinjer som opartiska informatörer för allmänheten. Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Fjälljakt (MP)

Åsa Romson (MP) anför:

Vi har ställt oss bakom betänkandet kring ändring av fjälljakten då vi ser det som ett första steg mot att reformera lagstiftningen på området. Vi ser dock behov av ytterligare reformering av småviltsjaktens förvaltning för att göra den hållbar. Grundproblemet är att småviltsjakten i fjällen har släppts helt fri genom fjälljaksreformen 1993, inte enbart det faktum att utländska jägare fått tillgång till jakten.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010

2010/11: MJ279 av Cecilia Widegren (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åteljakt på björn.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om allmän jakttid på korp.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om morkullejakt.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om jakt på gäss.

2010/11: MJ292 av Ulf Berg och Carl-Oskar Bohlin (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fäbodjordbruket bör ha samma rätt i jaktförordningen som de som har sina tamdjur inhägnade.

2010/11: MJ313 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en utvärdering av den fria fjälljakten.

2010/11: MJ336 av Hans Hoff m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud mot fällfångst av lokatter.

2010/11: MJ356 av Helena Leander m.fl. (MP):

32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vilda djur och djurskyddslagen.
33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud mot plågsamma jaktformer.
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder mot skadskjutningar.

2010/11: MJ391 av Gunnar Sandberg och Marie Nordén (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om villkor för upplåtelse av småviltsjakt på statens marker i fjällområdet.

2010/11: MJ400 av Ann-Kristine Johansson och Per Svedberg (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rovdjurscentrum.

2010/11: MJ410 av Isak From m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att långsiktigt trygga fjälljaksreformens fortbestånd samt att i anslutning till detta ompröva bestämmelserna i 3 § rennäringsförordningen i syfte att återgå till regleringen så som den var utformad före den ändring som regeringen beslutade våren 2007.

2010/11: MJ423 av Marietta de Pourbaix-Lundin (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en översyn av jakttider.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en noggrannare intresseavvägning bör göras mellan samhällsnyttan av jakt året runt för vissa arter och det lidande som tillfogas djuren.

2010/11: MJ427 av Marietta de Pourbaix-Lundin (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett förbud mot jakt med levandefångst av däggdjur i fångstredskap.